

[Dohrmann]

også kan forsvare udadtil? For det kan man ikke med de 160.000 kr. i underskud i minuttet. Sandheden er jo, at næste år ved juletid skylder vi ca. 60 mia kr. mere væk. Næste år har man vist nogle pæne hensigtserklæringer om, at man vil forsøge at få det ned på 50 eller 55 eller 45 mia kr., eller hvor meget det nu er – altså et eller andet luftigt. Hvornår skal vi holde op med at låne penge? Hvornår skal vi holde op med at stifte gæld? Hvornår vil regeringen og de radikale være med til at få skåret ned på de tåbelige udgifter, som ødelægger vores økonomi? Sandheden er jo, at hvert eneste år vi vedtager en finanslov med underskud, hvor vi låner flere og flere penge i udlandet, bliver vores vilkår ringere. Når gælden stiger, så stiger vores udgifter, og skatterne må stige. Over halvdelen af landet er pantsat til udenlandske pengeudlånere i dag. Hvor mange amter skal ryge i dette finansår? Hvor mange skal ryge i næste finansår igen? Det er simpelt hen uansvarligt.

Jeg håber som sagt, at regeringen og de radikale kommer til besindelse, at vi får afbrudt dette møde og får nogle forhandlinger, nogle reelle forhandlinger.

Jeg vil gerne slutte med at læse den dagsorden op, som blev vedtaget den 2. juni 1983 med 91 stemmer. Hvem stemte for dagsordenen? Det gjorde regeringspartierne, det gjorde det radikale venstre, det gjorde fremskridtspartiet. Socialdemokratiet og de øvrige røde partier stemte imod. Men hvad var det, vi stemte for den dag? Jeg citerer fra folketingets forhandlinger 1982-83 sp. 12768 fra den 2. juni 1983:

»Idet tinget opfordrer regeringen til at etablere det tættest mulige samarbejde med alle partier, som vil medvirke til den nødvendige politik, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Jeg spørger: hvornår skal vi prøve at efterleve den dagsorden, der blev vedtaget?

Stubbkjær Pedersen (CD):

Må jeg starte med at spørge: kan fremskridtspartiet med god samvittighed, med samvittigheden i behold over for vælgerne stemme nej til finansloven? Det skal jeg komme tilbage til lidt senere.

Da den nye regering overtog ministerierne fra Anker Jørgensen, havde der jo i årevis

været talt om, at vi befandt os på afgrundens rand. Det var et udtryk, som den socialdemokratiske finansminister, hr. Heinesen, selv havde fundet på. Men det var næsten, som om befolkningen efterhånden havde vænnet sig til det, som om man opgav; det var, som om der ikke var noget at gøre ved det. Men som bekendt blev problemerne så store, at socialdemokratiet helt frivilligt gav op. Man erkendte over for sig selv, at man ikke kunne løse de problemer, man magtede ikke at gøre de ting, der nødvendigvis måtte gøres i den situation. Da kom den nye 4-parti regering til, som påtog sig den opgave.

Man må nok sige, at i de 14 måneder, hvor regeringen nu har fået lov at arbejde, har den i høj grad sat sit positive præg på økonomien. Underskuddet på statsfinanserne er nedbragt med omkring 20 mia kr. i forhold til, hvad der var udsigt til de ville blive. Underskuddet på betalingsbalancen er blevet halveret, og alt tyder på, at i løbet af nogle ganske få år er det helt ude af verden. Renten er i samme periode faldet med næsten 10 procentpoints. Alle ved, hvad det betyder, ikke mindst for den nye husejer, for den nye landmand og for erhvervslivet i øvrigt.

Disse ting er selvfølgelig begrundelsen for den optimisme, der nu igen er i erhvervslivet, der afspejler sig i en væsentlig stigning i erhvervsinvesteringerne, hvilket jo i virkeligheden er den eneste effektive måde, hvorpå vi kan få nedbragt den alt for høje ledighed. Optimismen, troen er der igen.

Det er også bemærkelsesværdigt, synes jeg, at samtidig med, at det er lykkedes regeringen at få styr på de store økonomiske problemer, få kontrol over de store økonomiske problemer, har det været muligt f.eks. at give pensionisterne væsentlig bedre økonomiske kår. Det har været muligt at bevare reallønnen for lønmodtagerne, og i 1984 er det muligt at sænke skattetrykket. Det er også noget nyt.

Jeg synes, at det alt sammen er resultater, som socialdemokraterne har al mulig grund til at være stolte over at have medvirket til. Det er resultater, der skal bygges videre på. Vi er nu ved at være fremme ved det tidspunkt, hvor den finanslov, som gør, at vi kan bygge videre på de resultater, gerne skulle vedtages. Her ser vi så, stik imod hvad der historisk i over 50 år har været tradition for, at socialdemokratiet nu har besluttet sig for,